

тих компаній, продукція яких приводить до якнайменшого утворення відходів на борту, або сміття, яке може бути повторно використано або утилізовано без шкоди для навколишнього середовища, а головне – без порушення діючих міжнародних конвенцій.

Отже, експлуатація морського транспорту тісно пов'язана із споживанням товарів і утилізацією їх відходів. Тому, саме екологічна логістика, яка передбачає системний підхід щодо постачання суден необхідними матеріалами, запасними частинами, провізією і запобігання забрудненню навколишнього середовища, дозволить удосконалити законодавчу базу і відпрацювати механізми переробки або повторного використання в якості сировини відпрацьованих матеріалів не тільки на морі, але цей досвід може бути корисним і створюватиме додаткові конкурентні переваги підприємствам різних галузей промисловості.

Література:

1. *International convention for prevention pollutions from ships (MARPOL73/78) consolidated edition 2011.*

Вікторія КИЗИМА

Хмельницький національний університет

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗМІСТУ АМОРТИЗАЦІЇ І ЗНОСУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Сьогодні в Україні серед багатьох найактуальніших та найважливіших проблем одним з недостатньо розроблених питань залишається проблема амортизації основних фондів як джерела простого відтворення та її місця серед інших фінансових джерел такого відтворення.

Ефективне просте відтворення основних фондів потребує великих зусиль з боку підприємства. Необхідно не тільки ефективно вкласти інвестиційні ресурси в основні фонди на початку реалізації певного проекту, а й зуміти повернути їх таким чином, щоб мати можливість відновити втрачені внаслідок спрацювання активи та продовжити ефективно працювати з метою отримання та максимізації прибутку та суспільної користі. Цю роль на підприємстві за своєю природою покликана виконувати амортизація.

За своєю економічною суттю амортизація – це грошове вираження зношеної частини вартості основних фондів, що перенесена на вартість готової продукції [1 с.43]. Таке вираження зношеності основних фондів є необхідним для процесів їх відтворення.

Охарактеризуємо зв'язок термінів «знос» та «амортизація» в законодавстві та економічній теорії. У традиційному тлумаченні цих термінів маємо: амортизація – процес поступового знецінення основних засобів під впливом їх зносу та перенесення (відшкодування) цього зносу на вартість готової продукції ;

- знос – це процес поступового знецінення вартості основних фондів внаслідок їх спрацювання, старіння, або це сума накопиченої амортизації .

Отже, виходить, що амортизація є наслідком зносу, а знос – це накопичена амортизація, тобто у вартісному вираженні вони повинні бути рівними (що ми і спостерігаємо в практиці наших підприємств).

На думку авторів дослідження таке ототожнення зносу і амортизації є помилковим, оскільки вони не завжди співпадають у часі та вартості. Так, наприклад, при використанні рівномірного методу нарахування амортизації на певний об'єкт (яке було в практиці наших підприємств досить тривалий час), зовсім не означає, що так само рівномірно відбувається зношення цього об'єкта. Адже загальновідомо, що на перших роках експлуатації обладнання є більш продуктивним, піддається більшій експлуатації та швидше зношується. Тому за інших рівних умов в перші роки експлуатації знос буде більше нарахованої амортизації, а в останні – менше [2 с.32].

Загалом, можна сказати, що в більшості випадків «знос» і «амортизація» поняття нетотожні. Слід зазначити, що багато науковців також наголошують на недоцільності синонімізації цих термінів. Так, В.П. Круш, В.І. Подвігіна, О.В. Клименко ототожнюють знос (як фізичний, так і моральний) зі старінням основних фондів внаслідок експлуатації, економічного та

техніко-економічного старіння, в результаті чого вони реально починають коштувати дешевше, ніж нові аналогічні об'єкти [3 с.25]. В той же час амортизація трактується вказаними авторами як процес знецінення вартості основних засобів під впливом фізичного та морального зношення і відшкодування сум такого зношення за рахунок собівартості продукції. Фактично це систематизований розподіл вартості основних фондів протягом корисного терміну використання. З думкою цих авторів можна повністю погодитись, враховуючи природу зносу та амортизації.

На основі проведеного дослідження економічної природи та змісту понять «знос» і «амортизація», вивчення відповідних наукових праць та законодавства, автори дійшли висновку про недопустимість ототожнення цих понять взагалі. На підставі аналізу підходів до визначення поняття «амортизація» та «знос» в довідковій та науковій літературі сформульовано визначення амортизації, як систематичного розподілу вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації). Вона відображає процес поступового списання (погашення) вартості об'єктів протягом часу їх корисного функціонування та забезпечує дотримання принципу нарахування та відповідності доходів та витрат. Знос, в свою чергу, вважаємо за доцільне трактувати, як ступінь фізичного зношення основного засобу, що у вартісному вираженні відображається у вигляді амортизаційних відрахувань.

Література

1. Бачевський Б.Є., Решетняк О.О., Заблодська І.В. Відшкодування зносу основних виробничих фондів. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 176с.
2. Бень Т.Г. Методи визначення економічної ефективності інвестицій: порівняльний аналіз. // Економіка України. – 2006. - №6. – с. 41-47.
3. Круш П.В., Подвігіна В.І., Клименко О.В. Капітал та основні засоби підприємства. – К.: Центр навчальної літератури. – 2005р. – 168с.

Юлія КІРІЄНКО

Національний університет «Львівська політехніка»

ПОШУКИ НОВОЇ ПАРАДИГМИ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Остання фінансова криза, яка переросла у економічну, засвідчила у середовищі економістів теоретиків та практиків про необхідність перегляду існуючої парадигми макроекономічної політики. Бальцеревич Л. зазначає, що боргові проблеми країн ЄС є наслідком поганої макроекономічної політики [1]. Подібної думки притримується Стігліц Дж., зазначаючи, що факти проведення Федеральної резервною системою (ФРС) США подальшого раунду кількісного пом'якшення та підтримки процентних ставок на низькому рівні є прямим свідченням про неспроможність економіки до відновлення завдяки наданим фінансовим стимулам [4]. Один із найвідоміших інституціоналістів Коуз Р. пов'язує поточні труднощі в економіках країн із кризою в економічній науці [3].

Незважаючи на відносне погравлення, що спостерігалось упродовж 2011 року, прогнозні оцінки на 2012 та 2013 роки не належать до оптимістичних. Тому знову постає завдання пошуку оптимального поєднання інструментів макроекономічного впливу на господарську діяльність. Зміни у проведенні монетарної політики вже спостерігаються у розвинених країнах. До прикладу, нещодавно (12 грудня 2012 року) Бернанке Б., голова Ради керуючих ФРС, повідомив про прийняття рішення щодо подальшого збереження процентної ставки близької до нуля до того часу, поки рівень безробіття не знизиться до 6,5% [3]. У межах ЄС пакети допомоги для Греції та інших країн потенційно замінять заходи фіскальної дисципліни, хоча у той же час, подібно до політики ФРС, Європейський центральний банк прийняв рішення про купівлю державних облігацій країн ЄС, що мають проблеми із заборгованістю. Разом з тим, аналіз використання інструментів грошово-кредитної політики свідчить про те, що досягнення повної зайнятості залишається ускладненим [4]. Встановлення впродовж довгого періоду часу низьких процентних ставок може призвести з плином часу до нераціонального використання доходів [3]. Отже, фінансові стимули не виконують покладених на них функцій відновлення економік, тому слід